

Trening asertywności i prezentacji - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Trening asertywności i prezentacji
Kod przedmiotu	14.4-WP-PSChM-TAiP
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Psychologia
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	jednolite magisterskie
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2017/2018

Informacje o przedmiocie	
Semestr	7
Liczba punktów ECTS do zdobycia	3
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Laboratorium	30	2	18	1,2	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Celem laboratorium jest zapoznanie uczestników zajęć z ujęciem asertywności i autoprezentacji, mającymi wpływ na ich skuteczność komunikacyjną, przedstawienie asertywności jako umiejętności pomagającej budować relacje oparte na wzajemnym szacunku, otwartości, gotowości do współpracy z poszanowaniem praw swoich i innych ludzi, poprzez zastosowanie: dyskusji, pracy i ćwiczeń grupowych prezentacji, case studies.

Wymagania wstępne

Wiedza z zakresu: psychologii społecznej, psychologii osobowości, emocji i motywacji.

Zakres tematyczny

1. Zachowania asertywne i nieasertywne:

- prawa asertywne;
- podstawowe umiejętności asertywne;
- przyjmowanie krytyki, krytyka konstruktywna i oceniająca; przyjmowanie pochwał i komplementów, asertywne reakcje na krytykę i pochwałę;
- warunki dobrego porozumienia.

2. Sztuka zachowania postawy pozytywnej.

3. Asertywność w myśleniu o sobie i asertywność interpersonalna.

4. Typy postaw – asertywna, agresywna, bierna i manipulująca w aspekcie komunikacji interpersonalnej.

5. Empatia i uważność jako elementy wspomagające rozumienie postawy asertywnej.

6. Zasady dobrego słuchania i zadawania pytań.

7. Asertywność w komunikacji niewerbalnej.

8. Asertywność a kłamstwo

9. Autoprezentacja - podstawowe pojęcia, definicja.

- Cechy skutecznej autoprezentacji. Skuteczna autoprezentacja w różnych kontekstach.
- Trema, stres i radzenie sobie z nimi.
- Prezentacja kompetencji.
- Najpopularniejsze formy autoprezentacji

Metody kształcenia

dyskusja panelowa, praca w grupach, prezentacje multimedialne, studium przypadku.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągania efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiadał znajomość podstawowych zagadnień związanych z asertywnością oraz autoprezentacją, a także technik wykorzystania tych umiejętności oraz wiedzę na temat praktycznych sposobów i konsekwencji zachowań asertywnych i autoprezentacji.	• K_W05	• kolokwium	• Laboratorium
Ma wiedzę na temat autodiagnozy w kontekście asertywności	• K_W05 • K_W09	• kolokwium	• Laboratorium
Odróżnia zachowania asertywne od dezadaptacyjnych zachowań komunikacyjnych.	• K_W09	• kolokwium	• Laboratorium
Student posiadał umiejętność komunikowania się w sposób asertywny, asertywnego reagowania oraz rozpoznania nieasertywnych zachowań,	• K_U03	• praca pisemna	• Laboratorium
Student potrafi rozpoznać zachowanie nieasertywne, zna konsekwencje zachowań asertywnych i nieasertywnych. Wie jak reagować w sposób asertywnych oraz jak wspierać asertywne zachowania innych.	• K_K02	• praca pisemna	• Laboratorium

Warunki zaliczenia

Aktywność na zajęciach oraz zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych z kolokwium oraz pracy zaliczeniowej.

Warunki zaliczenia kolokwium i pracy to uzyskanie 60 % punktów.

Literatura podstawowa

1. Król-Fijewska M., Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa, 2007,
2. Alberti R. i Emmons, M., Asertywność, Gdańsk, 2008,
3. Davis M. H. (1999): Empatia. O umiejętności współodczuwania, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk.
4. Fensterheim H., Baer J. (1999): Jak nauczyć asertywności: nie mów „Tak”, gdy chcesz powiedzieć „Nie”, Książka i Wiedza, Warszawa.

Literatura uzupełniająca

1. Goleman D. (1997): Inteligencja emocjonalna, Media Rodzina, Poznań
2. Kenrik D.T., Neuberg, S.L. i Cialdini, R.B., Psychologia Społeczna., Gdańsk, 2006,
3. McGrath H., Edwards H., Trudne osobowości, Poznań, 2010

Uwagi

Zajęcia wymagają dużej aktywności uczestników, którzy biorą udział w wielu ćwiczeniach sytuacyjnych, które są następnie omawiane.

Zmodyfikowane przez dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ (ostatnia modyfikacja: 04-05-2017 21:21)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ